

en Medhjælper, som oftest en yngre Mand, der ikke har den Erfaring og Dygtighed, som vedkommende Embedsmand selv vilde have i deres kraftfulde Alder. Det er saaledes ikke alene i vedkommende Embedsmands egen, men ogsaa i Statens Interesse, at deres Stilling bliver saa taalelig som mulig, naar de engang maae ophøre med deres Embedsvirksomhed. Men, som jeg allerede har anført, anseer jeg det for det Uønskeligste, om den Forandring snart kunde skee, at samtlige med uvisse Indtægter lønede Embedsmænd bleve fast gagerede.

Bjerring: Jeg udbeder mig Thingets Tilladelse til et Dieblift at gaae tilbage til et Punkt, som de to næstforegaaende Talere tildeels allerede have behandlet udførligt. Det Forhold, hvori jeg i en lang Række af Aar har staaet til den største Deel af Armeens Officerer, indeholder for mig stærk Opfordring til at udtale mig mod den Indstilling, som Udvalget har gjort under Nr. 1 til § 3, og ifølge hvilken Pensionberettigelsen kun skulde beregnes fra den Tjenestetid, der falder efter det 25de Aar, hvorimod den Tjeneste, der er præsteret inden dette Aar, ikke skulde tages med ved Beregningen af Pensionen. Jeg har ikke overseet, at det ærede Udvalg i Indledningen til sin Betænkning som en Slags Trost har ytret sig saaledes, at det antager: „at, dersom det paa en Middelalder for den faste Embedsansættelse støttede Forslag finder Bisald, vil der blive Anledning til et særligt Lovforslag om, at de militære eller ved Hæren og Flaaden ansatte Embedsmænd, der have gjort Tjeneste under den Krig, hvori Fædrelandet nu paa tredje Aar har været indviklet, skulde være fritagne for Indfyldelsen af den ovennævnte Aldersgrænse, naar de komme i det Tilfælde, at de skulde afgaae paa Pension.“ Men for det Første vil jeg derved bemærke, at det er kun en ringe Trost, at de vedkommende Embedsmænd henvises til en eventuel mulig Lovgivning, som skulde varetage deres Interesser i denne Henseende. For det Andet er der gjort den Indskrænkning, at en saadan Bestemmelse kun skulde gjælde de Officerer, der have gjort Tjeneste under nærværende Krig. De 2 høitærede Ministre, som have taget Ordet i denne Sag, have allerede udførligt udviklet, hvorfor

denne Bestemmelse er ubillig mod Officererne, og det vil gjælde ikke alene om dem, der for Diebliffet ere i Tjenesten, men ogsaa om dem, der fremtidig vilde blive ansatte, idet deres Bilskaar i det Væsentlige fremtidig vilde blive de samme. Jeg vil derfor udbede mig det ærede Things Tilladelse til ved anden Læsning at stille et Ændringsforslag til § 3 af det Indhold, at de militære eller ved Hæren og Flaaden ansatte Embedsmænd skulde være fritagne for Indfyldelsen af den ovennævnte Aldersgrænse, naar de skulde afgaae med Pension, hvorved jeg altsaa udelader den Tilføjning, der er gjort af det ærede Udvalg. Jeg maa blot endnu tilføie, at denne Bestemmelse ingen Indfyldelse kan have for mig selv; thi skjøndt militair Embedsmand i 18 Aar, er jeg først bleven det efter mit 25de Aar.

Orsted: Dersom Sagen stod paa et saadant Standpunkt, at der kunde være Spørgsmaal om at gjøre væsentlige Forandringer i det foreliggende Lovudkast, vilde jeg indlade mig paa en udførlig Udvikling, men efter Sagens nærværende Standpunkt er det deels meget vigtigt, at den saasnart som muligt bringes til Afgjørelse, deels kan jeg ikke gjøre Regning paa, at nogen principiel Forandring dertil vil kunne sættes igjennem. Jeg skal derfor indskrænke mig til i Almindelighed at bemærke, at jeg har megen Tvivl om det Princip, hvorfra man er gaaet ud, om Pensionen skal staae i et uforanderligt Forhold til Embedsalderen; herimod kan der blandt andre Indsigelser gøres den, at, naar en Embedsmand virkelig i en ung Alder paa Grund af Svagelighed bliver sat ud af Stand til at tjene Staten, er det allerede meget uheldigt for ham at maatte afgaae paa et lavt Trin af Embedsbænen, og altsaa paa en Tid, da hans Gage, hvoraf han faaer en vis Dvotadeel i Pension, kun er liden, saa at hans Stilling bliver kun daarlig, naar han endnu kun skal have en ringe Dvotadeel af sin Gage, imod hvad den vilde blive, hvis han havde tjent i længere Tid. Endvidere finder jeg den Betænknelighed derved, at den, som kommer ind paa Embedsbænen i en modnere Alder, maaskee efterat han tidligere har været i en offentlig Stilling, men ikke af det Slags,